

La cultura eròtica de les dones

Fa anys, moltes jovenetes s'hagueren enrojolat en sentir parlar d'activitats relacionades amb el sexe. Avui, elles en parlen amb naturalitat, prenen iniciatives i són protagonistes del seu plaer.

El discurs tradicional entenia la dona com a simple receptora de la sexualitat del baró. Aquest plantejament anava orientat a garantir-ne la submissió, el domini patriarcal. Es deia que la dona era passiva i el model de comportament que se li proposava remetia a la mare santa i a l'esposa perfecta. El moviment feminista dels anys 60 i 70 va sotmetre a una crítica radical la posició de la dona respecte de l'home en tots els àmbits de la vida social i familiar. Aquelles dones qüestionaren el model sexual del baró en què la dona no compta, perquè esdevé objecte de la genitalitat masculina en una mena de masturbació autista. A partir d'aquell moment, el dret de la dona al plaer va guanyar adeptes, no com una graciosa concessió del baró-artista sexual, sinó com la condició-conseqüència del fet de viure's com a subjecte de l'activitat sexual.

Teresa, 19 anys, estudiant: «no tinc molta idea del feminisme de quan Franco i tot això, però tinc molt clar que ningun xic m'ha de dir què he de fer. ¿Saps què passa? Les dones ens sentim més lliures del que creuen els homes». Teresa és morena, 1,75 d'alçada, ulls grans i negres, el que molts barons considerarien una «xica estupenda». «Les dones no podem prendre la iniciativa directament perquè l'home s'espanta i fuig. T'ho dic per experiència. Així que hem de recórrer a pràctiques més subtils per tal d'animar-lo i que es decideasca».

La dècada dels 80 anava molt bé fins que va aparèixer la sida i va provocar una onada de prevencions envers

Anna, 35 anys, advocada, casada i mare de dos fills, en destaca un altre aspecte. «He tingut malentesos amb els homes que m'han sorprès, perquè estic molt bé amb la meua família, cosa que no lleva per a tenir alguna aventura de tant en tant,

però és que els homes no ho entenen, sembla mentida, i després em compliquen la vida». Continua comentant que els canvis en el comportament sexual de les dones han estat molt grans, però en una línia diferent al que els homes entenen per lliber-

tat sexual. «Jo prenc la iniciativa per a xerrar, però m'ho agafe amb calma per a triar un home que entenga el que jo busque. L'experiència em diu que fer-ho tot en una nit no funciona. Prefereisc mirar-me'ls a poc a poc i d'un en un. Així m'evi-

Les perspectives per als 90 coincideixen a afirmar que augmentarà l'amor lliure, tot i que potser no s'anomenarà amb aquestes paraules tan equívokes...

Lúlia

Va pitjar el botó del comandament a distància La pantalla va fer una llampada i es va quedar grisa i muda. L'automàtic del reproductor es va connectar fent girar la cinta cap al començament. Lúlia va mirar la finestra i seguia la pluja. S'imaginava allà baix, pels carrers de la ciutat mullada, entre les espurnes esbaroses i l'arrapament cristal·lí del desig que la treia.

L'havia cobert amb un paraigua de colors i li havia demanat d'acompanyar-la... Només recordava l'esquena contra l'aparador del gran magatzem, el paraigua obert a terra, olor de fum i de pluja, el cos cremant i les cuixes enlaire. Ella no necessitava mirar-lo, en coneixia molt bé la cara i el veia amb els ulls del goig que sentia; però quan els obria es despertava panteixant sola. Els camins del somni li portaven darrerament la imatge de Richard Gere en *Staying alive*, una pel·lícula que feia temps que havia vist.

Lúlia va girar el cap i va tornar al sofà alhora que feia un somrís. Els pares ja s'havien adormit i era lliure. Va traure el seu paraigua de colors, el va obrir i el va deixar a terra enmig de la sala. Des del sofà, el va guaitar com entre la cortina d'aigua del carrer. Després, va abraçar un coixí amb mans i cames. Feia olor de fum i de pluja...

L'havia cobert amb un paraigua de colors i li havia demanat d'acompanyar-la.

Àngela Fortuny

el sexe.

te supermans i llibertadors».

L'anècdota que ens va contar Empar, 21 anys, infermera en atur, potser no estarà molt estesa com a pràctica, però és prou aclaridora del tarannà d'algunes dones... «era la primera volta que sortíem junts. Se'ns

va passar el temps de bar en bar i xerrant. Quan va aturar el cotxe a la porta de ma casa no em vaig poder aguantar, li vaig agafar la mà i me la vaig posar per sota de la faldilla perquè m'acariciara, em vaig tombar de costat cap a ell i li

vaig donar gust amb la boca».

ARA, MÉS BÉ

Els últims estudis sociològics sobre sexualitat apunten que un terç de la població no

(Passa a la pàg. 49)